

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XI. De Characterere Antichristi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

non igitur est impletum; non ergo Antichristus venit. Siquidem omnia vaticinia, cum impleta sunt, clarissima efficiuntur. Cur igitur, Marlorate, præfatione in Apocalypsim iactas; ita perspicuum esse, Romanum Pontificem esse Antichristum, ut si vos tacueritis, lapides sint clamaturi?

CAPVT XI.

De caractere Antichristi.

DE caractere Antichristi sunt etiam duæ vel tres opiniones. PRIMA est hæreticorum huius temporis, qui docent caractere Antichristi esse signum aliquod obedientiæ, & coniunctionis cum Romano Pontifice. Non tamen eodem modo explicant, quod sit illud signum. Henricus BULLINGERVS, serm. 61. in Apocalypsim, vult esse vnctionem Chrismatis, quo Christiani omnes Romano Pontifici obedientes in frontibus consignantur. Theodorus BIBLIANDER in Chronico, tabul. 10. dicit caractere Antichristi esse professionem Romanæ fidei; ita ut non habeatur verus Christianæ fidei cultor, qui non profiteatur, se Romanæ Ecclesiæ adhærere. David CHYTRAEVS præter hæc duo addit iuramentum fidelitatis, quod multi Pontifici Romano præstare coguntur; Item vnctionem sacerdotalem, quæ in vertice & manu accipitur, *Et imprimit, & Papiſta*, inquit, *vocant, caractere indelebilem*: Deniq; procumbere ad statuas, & panem consecratum; & missis funebribus interesse.

Nec dissimilia sunt quæ docent Sebastianus MEYER, & alij apud Augustinum Marloratum in hunc locum Apocalypsis. Sed facile est has nugas refutare, tum quia non conueniunt cum verbis ipsius textus; tum etiam, quia ista omnia signa fuerunt in Ecclesia Catholica, antequam Antichristus eorum opinione apparuisset.

PRIMUM igitur ex textu habemus, caractere vnum futurum, non multos. Semper enim in numero singulari Scriptura loquitur tam de caractere, quam de nomine, & numero nominis Antichristi. Vnus igitur caractere erit; vnum item nomen Antichristi proprium; & vnus eius nominis numerus. Proinde cum aduersarij tot caracteres multiplicent,

cant, indicant se nescire quis ille sit, de quo Ioannes loquitur.

SECUNDO character ille omnibus hominibus communis erit, in Antichristi regno, vt planum est ex illis verbis; faciet omnes pusillos & magnos, & diuites & pauperes, & liberos & seruos accipere characterem. At iuramentum obedientie & vnctio sacerdotalis paucis conueniunt.

TERTIO indicat Scriptura, characterem eiusmodi fore, vt sine discrimine in manu dextera, vel in fronte geri possit. Sic enim ait: *Faciet omnes accipere characterem in dextera manu vel in frontibus suis.* Nihil autem eorum, quæ aduersarij proferunt, tale est. Nam chrismatis vnctio in manu dextera accipi non potest. PROFESSIO Romanæ fidei, nec in manu, nec in fronte; sed ore per confessionem, in corde per fidem habetur. IURAMENTVM fidelitatis manu, & ore præstatur; sed in fronte gestari nullo modo potest. VNCTIO sacerdotalis nec in dextera manu propriè, nec in fronte accipitur; sed supra caput, & in digitis vtriusque manus. DENIGRA interesse missis funebribus, procumbere ad statuas, & Antichristiam, non sunt frontis aut manuum officia; sed corporis totius, ac præcipuè cernuntur ingenibus.

QUARTO eadem Scriptura dicit, in regno Antichristi minem permittendum emere, aut vendere, nisi characterem ostenderit, aut nomen, aut numerum nominis eius. At quot emunt, & vendunt in ditione Romani Pontificis, qui necdum sunt Chrismate inuncti; nec iuramentum præstiterunt fidelitatis; nec sunt Sacerdotes? Nonne in ipsa vrbe Roma, vbi Romanus Pontifex sedem suam habet, plurimi Iudæi publicè negotiantur, emunt, & vendunt; cùm tamen nullum habeant eorum signorum?

Veniamus ad alteram rationem, ac probemus ista omnia signa Antichristo antiquiora esse. Antichristus, aduersariorum sententia, non venit ante annum Domini D C. VI. At TERTVLLIANVS floruit circa annum C C. & tamen meminit CHRISMATIS in lib. de resurrectione carnis: *Caro, inquit, abluatur vt anima emaculetur; caro ungiatur vt anima consecretur.* CYPRIANVS floruit circa annum C C. L. & meminit Chrismatis lib. i. epist. 12. *Vngi, inquit, necesse est eum, qui baptizatus sit, vt accepto Chrismate; id est, vnctione, esse*

Unctus

Unctus Dei, & habere in se gratiam Christi possit. AVGVSTINVS floruit circa annum CCCC. XX. & tamen ait tractatu in Ioan. 118. *Quid est quod omnes nouerunt signum Christi, nisi crux Christi? quod signum nisi adhibeatur siue frontibus credentium, siue ipsi aqua qua regenerantur, siue oleo quo Christumate inunguntur, siue sacrificio quo aluntur, nihil eorum ritè perficitur.*

Pari ratione, Romanæ Ecclesiæ ADHAERERE, ante annum Domini DC. signum fuit, & character hominis verè Catholicæ. Scribit AVGVSTINVS in epist. 162. de Ceciliano, qui floruit circa annum Domini CCC. *Posses non curare multitudinem conspirantium inimicorum, cum se videret, & Romanæ Ecclesiæ, in qua semper Apostolica Cathedra dignitè principatus, & ceteris terris, unde Euangelium ad ipsam Africam venit; per communicatorias literas esse coniunctum.* AMBROSIVS, qui floruit circa annum Domini CCC. XC. in oratione de obitu Satyri fratris sui: *Percontatus, inquit, Episcopum est, an cum Episcopis Catholicis; id est, an cum Ecclesiæ Romanæ sentiret.*

VICTOR Vticensis, qui floruit circa annū Domini CCCC. XC. in libro 1. de persecutione Wandalica scribit; Arianum Presbyterum, cum Regi persuadere vellet, ne Catholicum quendam hominem interficeret, his verbis usum: *Si peremeris eum gladio, incipient Romani eum martyrem predicare.* Quo loco, Romanorum nomine, Afri Catholici designantur: qui certè non alia de causa Romani dicuntur ab Arianis; nisi quia Romanæ Ecclesiæ fidem, non Arianam perfidiam sequebantur.

IVRAMENTVM obedientiæ Romano Pontifici factum, inuenitur tempore S. Gregorij lib. 10. epistolarum eius, epist. 31. ac proinde ante annum Domini DC. VI. Non enim ad eum annum S. Gregorius peruenit.

De VNCTIONE sacerdotali habemus testimonium Gregorij NAZIANZENSIS, qui floruit circa annū CCC. LXXX. Is in Apologetico ad patrem suum, quando Episcopus Saffimorum creatus est: *Super me, inquit, iuratus Unctio & spiritus: & rursus ego lugens & tristis incedo* Quo loco duplicis vnctionis meminit, vnus, qua antea vnctus fuerat, cum Presbyter crearetur, & alterius, qua tum vnctus erat in ordinatio-

ne Episcopali. Item orat. i. de pace, de Basilio loquens, qui Episcopus creatus prouinciam recusabat: *Cum creditum, inquit, sibi spiritum, talentorumque negotiationem, gregeque curam commissam habeat, oleoque sacerdotij, & perfectiorum delibutus sit, adhuc tamen pro sua sapientia praefecturam suscipere cunctatur.*

Iam de SACRIFICIO pro defunctis, satis erit hoc loco Augustini testimonium, qui libro de haeresibus cap. 53. dicit, proprium dogma Aërij haeresiarchæ fuisse; oblationem pro mortuis offerre non oportere.

De ADORATIONE imaginum vnus HIERONYMVS, qui circa annum CCCC. floruit, nobis sufficit. Is in vita Prae-
læ: *Prostrata, inquit, ante crucem, quasi pendente Demum cerneret, adorabat.* Denique de adoratione Eucharistiae S. AMBROSIVS merito sufficere debet, qui lib. 3. de Spiritu sancto, cap. 12. explicans illud; Adorate scabellum pedum eius. *Itaque, inquit, per se scabellum terra intelligatur; per terram caro Christi, quam hodie quoque in mysteriis adoramus, & quam Apostoli in Domino Iesu, & supra diximus, adorant.* Quod idem ferè iisdem verbis dicit AVGVSTINVS in interpretatione Psal. 98.

Cum igitur ista omnia, quæ aduersarij characteres Antichristi esse volunt, in vsu Ecclesiae Catholicae fuerint multis annis antequam Antichristus nasceretur; Oportet necesse aut Antichristum ea ab Ecclesia didicisse; & hoc dicere, est Antichristum cum Christo confundere. Aut nihil eorum ad Antichristi characteres pertinere. Atque hoc est quod nos contendimus. Atque hæc sufficiunt de temeraria ista, & absurdisima aduersariorum sententia, quam ipsi nullis testibus, nullisque rationibus probauerunt.

ALTERA opinio est Catholicorum quorundam, qui putant characterem Antichristi esse literas, quibus scriberetur nomen Antichristi. Ita Primasius, Beda & Rupertus, qui videntur decepti ex eo, quod legunt: *Nisi qui habuerit characterem nominis bestiae, aut numerum nominis eius.* At Ioannes non sic ait, sed hoc modo: *Nisi qui habuerit characterem, aut nomen bestiae, aut numerum nominis eius.* Et consentit Graecus textus; *εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τῆς θηρίας, ἢ τὸ ἀριθμὸν τῆς ὀνόματός αὐτοῦ.*

TERTIA

TERTIA sententia est Hippolyti martyris in oratione de consummatione mundi, & aliorum quorundam; characterem bestiae futurum, non uti signo crucis, sed illud potius execrari & abolere. In quo egregie Antichristum praecurrunt Calvinistae. Crediderim ego, etiam positivum characterem excogitandum ab Antichristo, sicut Christus habet signum Crucis omnibus notum; sed ignorari, quisnam sit iste character, donec Antichristus veniat, sicut de nomine diximus.

CAPVT XII.

De generatione Antichristi.

VANTVM ad quintum, de generatione Antichristi, sunt quaedam aperte erronea à quibusdam asserta: quaedam probabilia: & quaedam explorata ac certa. PRIMVM ergo, de Antichristo plures errores fuerunt olim. PRIMVS, quod Antichristus sit nasciturus de virgine opera Diaboli; quomodo Christus de Virgine natus est, opera Spiritus sancti.

Refert hunc errorem auctor opusculi de Antichristo, quod habetur sub nomine Augustini in fine tomi IX. quod opusculum probabile est esse Rabani; certe Augustini esse non potest. Error est manifestus; nam producere hominem sine semine viri, est opus solius Dei, qui potest supplere omnes efficientes causas; quia ipse est solus infinitae virtutis; & continet virtualiter omnem perfectionem creaturarum. Diabolus autem qui creatura est, potest quidem mira opera facere, applicando celerrimè actiua passivis: At supplere virtutes actiuas causarum non potest. Quare S. Augustinus in epist. 3. ad Volusianum, dicit; nasci de Virgine, tale miraculum fuisse in Christo, ut maius à Deo expectari non poterit.

Non esset tamen error, si quis diceret, Antichristum nasciturum ex Diabolo, & muliere, eo modo, quo dicuntur quidam nati ex incubis demonibus. Nam etsi Diabolus non possit per se sine semine viri hominem producere, tamen bene potest in corpore assumpto in forma mulieris exercere cum viro actum carnalem, & semen recipere; ac deinde ipse idem in forma viri cum muliere similem actum exercere, & semen

semen